

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen i utökad sammansättning)

den 1 mars 2023*

”Subventioner – Import av vissa vävda eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten – Genomförandeförordning (EU) 2020/776 – Slutgiltig utjämningstull – Beräkning av subventionens storlek – Tillskrivande av subventioner – Rätten till försvar – Uppenbart oriktig bedömning – System med tullrestitution vid import – Skattemässig behandling av valutakursförluster – Beräkning av underskridandemarginalen”

I mål T-480/20,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, Ain Soukhna (Egypten),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, Ain Soukhna,

företrädna av advokaterna B. Servais och V. Crochet,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företräd av P. Kienapfel, G. Luengo och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Tech-Fab Europe eV, Frankfurt am Main (Tyskland), företrätt av advokaterna L. Ruessmann och J. Beck,

intervenient,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen i utökad sammansättning)

vid överläggningen sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia och M. Stancu (referent),

justitiesekreterare: handläggaren M. Zwozdzia-Carbonne,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter den skriftliga delen av förfarandet,

efter förhandlingen den 22 mars 2022,

följande

Dom¹

- 1 Sökandena, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (nedan kallat Hengshi) och Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (nedan kallat Jushi), har väckt talan med stöd av artikel 263 FEUF och yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/776 av den 12 juni 2020 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/492 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa vävda och/eller sydda glasfibermaterial med ursprung i Folkrepubliken Kina och Egypten (EUT L 189, 2020, s. 1), i den del den berör dessa bolag (nedan kallad den angripna genomförandeförordningen).

I. Bakgrund till tvisten

- 2 Hengshi och Jushi (nedan gemensamt kallade sökandebolagen) är två bolag som bildats i enlighet med Arabrepubliken Egyptens lagstiftning. Bolagen ägs av kinesiska enheter. De ingår båda i koncernen China National Building Material (CNBM). Sökandebolagens verksamhet består i tillverkning och export av vissa vävda eller sydda glasfibertyger (nedan kallade glasfibermaterial) parallella, kontinuerliga, icke tvinnade knippen av glasfiber (nedan kallade glasfiberroving), som är den huvudsakliga råvara som används för att tillverka glasfibermaterial. Dessa produkter säljs bland annat inom Europeiska unionen.

A. Samarbetszonen för ekonomi och handel mellan Kina och Egypten i Suez

- 3 Sökandebolagen är etablerade i samarbetszonen för ekonomi och handel mellan Kina och Egypten i Suez (Egypten) (nedan kallad SETC-zonen). SETC-zonen har inrättats gemensamt av Arabrepubliken Egypten och Folkrepubliken Kina. Dess ursprung går tillbaka till 1990-talet. År 1997 undertecknade Kinas och Egyptens premiärministrar ett samförståndsavtal i vilket de båda länderna kom överens om att "samarbeta för att utveckla en fri ekonomisk zon i norra Suezviken".
- 4 År 2002 klassificerade den egyptiska regeringen ett geografiskt område på över 20 km², som omfattade SETC-zonen, som särskild ekonomisk zon och gjorde således den egyptiska lagen nr 83/2002 om särskilda ekonomiska zoner tillämplig på SETC-zonen (nedan kallad lag nr 83/2002).
- 5 Därefter bildades företaget Egypt TEDA Investment Co. (nedan kallat Egypt TEDA) av kinesiska och egyptiska statsägda företag. Egypt TEDA ägs till 80 procent av kinesiska staten och till resterande 20 procent av egyptiska staten.

¹ Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

- 6 När den egyptiska presidenten besökte Kina år 2012 uttalade han att SETC-zonen var ett centralt projekt för det bilaterala samarbetet mellan de båda länderna. Han uttryckte även en önskan om att allt fler kinesiska företag skulle investera i SETC-zonen och således delta i Egyptens program för ekonomisk återhämtning.
- 7 År 2013 utvidgades SETC-zonen med 6 km² enligt ett avtal mellan Egypt TEDA och egyptiska staten. Från och med samma år utvecklades SETC-zonen inom ramen för det kinesiska initiativet ”One Belt, One Road” (Ett bälte, en väg) (nedan kallat OBOR-initiativet). Enligt riktlinjerna från den kinesiska statens råd för frågor om främjande av internationellt samarbete i fråga om produktionskapacitet och tillverkning av utrustning av den 13 maj 2015 omfattar OBOR-initiativet möjligheten för företag som ”etablerar sig utomlands” att åtnjuta olika former av fördelar. Dessa omfattar finans- och skattestödspolitik, subventionerade lån, finansiellt stöd genom syndikerade lån, exportkrediter och projektfinansiering, investeringar i eget kapital samt exportkreditförsäkringar.
- 8 År 2015 integrerades den ovan i punkt 4 nämnda särskilda ekonomiska zonen, som SETC-zonen ingick i, officiellt med Suezkanalens ekonomiska zon (Suez Canal Economic Zone) (nedan kallad SCZONE). SCZONE är större och omfattar det angränsande området kring Suezkanalen som regleras av lag nr 83/2002, inom ramen för den ”utvecklingsplan för Suezkanal-korridoren” som lanserats av Egypten.
- 9 År 2016 invigde Kinas respektive Egyptens president officiellt projektet att utvidga SETC-zonen med 6 km² och undertecknade den 21 januari 2016 ett avtal mellan kinesiska staten och egyptiska staten (nedan kallat 2016 års samarbetsavtal), i vilket SETC-zonens storlek och rättsliga ställning preciserades.
- 10 Enligt 2016 års samarbetsavtal ska de båda staterna gemensamt utveckla SETC-zonen. Detta ska ske i enlighet med Kinas och Egyptens respektive nationella strategier, det vill säga OBOR-initiativet för Kinas del och utvecklingsplanen för Suezkanal-korridoren för Egyptens del. I detta syfte ska egyptiska staten tillhandahålla mark, arbetskraft och vissa skattelättnader, medan de kinesiska företagen som verkar i området ska driva produktionsanläggningen med sina tillgångar och företagsledare. För att uppväga bristen på egyptiska medel ska kinesiska staten även stödja projektet genom att ge Egypt TEDA och de kinesiska företag som är verksamma i SETC-zonen de medel som de behöver.

B. Förfarandet som ledde till antagandet av den angripna genomförandeförordningen

- 11 Intervenienten i förevarande mål, Tech-Fab Europe eV (nedan kallad Tech-Fab Europe), företräder producenter som står för mer än 25 procent av EU:s sammanlagda produktion av glasfibermaterial. Tech-Fab Europe gav den 1 april 2019 in ett klagomål till kommissionen med stöd av artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 55) (nedan kallad antisubventionsgrundförordningen). Med anledning av detta klagomål inledde kommissionen en antisubventionsundersökning med stöd av nämnda artikel rörande import till EU av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten. Kommissionen offentliggjorde den 16 maj 2019 ett tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT C 167, 2019, s. 11).

- 12 I skäl 127 i den angripna genomförandeförordningen definieras den undersökta produkten som vävda och/eller sydda material av ändlösa glasfiberfilament i form av roving och/eller garn men som också kan innehålla andra ämnen, med undantag av produkter som är impregnerade eller förimpregnerade och med undantag av material med öppna maskor med en maskstorlek på mer än 1,8 mm i både längd och bredd och med en vikt på mer än 35 g/m² med ursprung i Kina och Egypten och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 och ex 7019 90 00 (Taric-nummer 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 och 7019 90 00 80).
- 13 Undersökningen avseende subventionering och skada omfattade perioden 1 januari–31 december 2018. Undersökningen av de utvecklingstrender som var relevanta för bedömningen av skada och orsakssamband omfattade perioden från och med den 1 januari 2015 till och med slutet av undersökningsperioden.
- 14 Under undersökningsperioden tillverkade Jushi både glasfibermaterial och glasfiberroving. Jushi använde egentillverkad glasfiberroving för att tillverka glasfibermaterial, men sålde även glasfiberroving till oberoende kunder, både i Egypten och i utlandet, samt till Hengshi. Hengshi tillverkade glasfibermaterial med glasfiberroving som bolaget köpt från Jushi samt från ett annat närstående bolag och från ett oberoende bolag, vilka båda är etablerade i Kina.
- 15 Jushi sålde glasfibermaterial direkt till oberoende kunder i Egypten och i EU. Bolaget exporterade även glasfibermaterial till tre närstående kunder i EU, nämligen Jushi Spain SA, Jushi France SAS och Jushi Italia Srl. Jushi sålde dessutom glasfibermaterial i EU genom ett närstående bolag med säte utanför EU, nämligen Jushi Group (HK) Sinosia composite Materials Co. Ltd Jushis försäljning av glasfibermaterial i EU motsvarade ungefär [konfidentiellt]² procent av sökandebolagens totala försäljning av denna produkt under undersökningsperioden.
- 16 Hengshi tillverkar enbart glasfibermaterial, men sålde inte denna produkt på den egyptiska marknaden, utan sålde den i EU direkt till oberoende kunder och via ett närstående bolag med säte utanför EU, nämligen Huajin Capital Ltd Hengshis försäljning av glasfibermaterial i EU motsvarade ungefär [konfidentiellt] procent av sökandebolagens totala försäljning av denna produkt under undersökningsperioden.
- 17 Den 21 februari 2019 inledde kommissionen en separat antidumpningsundersökning avseende import till EU av glasfibermaterial med ursprung i Kina och Egypten (nedan kallad den parallella antidumpningsundersökningen). Den 7 juni 2019 inledde kommissionen även en antisubventionsundersökning avseende glasfiberroving (nedan kallad den parallella antisubventionsundersökningen avseende glasfiberroving).
- 18 Den 14 juni 2019 inkom sökandebolagen med yttrande över frågan om skada, orsakssamband och EU:s intresse. Bolagen inkom med sitt svar på antisubventionsfrågeformuläret den 1 juli 2019. Den 27 september 2019 översände sökandebolagen sitt svar på kommissionens begäran om ytterligare upplysningar. Kommissionen genomförde kontrollbesök i sökandebolagens lokaler och i deras respektive närstående bolags lokaler.
- 19 Den 26 juli 2019 inkom den egyptiska regeringen med sitt svar på antisubventionsfrågeformuläret. Den 15 oktober 2019 översände den egyptiska regeringen sitt svar på kommissionens begäran om ytterligare upplysningar. Den 23 december 2019 underrättade kommissionen den egyptiska

² Konfidentiella uppgifter dolda.

regeringen om sin avsikt att tillämpa artikel 28 i antisubventionsgrundförordningen, med avseende på vissa upplysningar om det rättsliga och institutionella ramverket och av förekomsten av mellanstatliga avtal mellan Folkrepubliken Kina och Arabrepubliken Egypten rörande SETC-zonen. Den 3 januari 2020 svarade de egyptiska myndigheterna kommissionen och lämnade de begärda upplysningarna.

- 20 Den 27 februari 2020 översände kommissionen de väsentliga omständigheter och överväganden som den avsåg att lägga till grund för sitt beslut att införa en slutgiltig utjämningstull (nedan kallad slutunderrättelsen) till sökandebolagen. Den 20 mars 2020 inkom sökandebolagen med yttrande över slutunderrättelsen. Ett hörande om slutunderrättelsen hölls i kommissionens lokaler.
- 21 Den 17 april 2020 antog kommissionen en kompletterande slutunderrättelse, över vilken sökandebolagen yttrade sig den 22 april 2020. Ett hörande om den kompletterande slutunderrättelsen hölls i kommissionens lokaler.
- 22 Den 12 juni 2020 antog kommissionen den angripna genomförandeförordningen. Den offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 15 juni 2020 och trädde i kraft dagen efter det att den hade offentliggjorts.
- 23 Genom den angripna genomförandeförordningen infördes en slutgiltig utjämningstull på 10,9 procent på sökandebolagens import av glasfibermaterial till EU.

II. Parternas yrkanden

- 24 Sökandebolagen yrkar att tribunalen ska
 - ogiltigförklara den angripna förordningen i den del den berör dem,
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, och
 - besluta att intervenienten ska bära sina rättegångskostnader.
- 25 Kommissionen och intervenienten har yrkat att tribunalen ska
 - ogilla talan, och
 - förplikta sökandebolagen att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

[utelämnas]

A. Den andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 a och b, 3.1 a samt 4.2 och 4.3 i antisubventionsgrundförordningen

[utelämnas]

1. Den andra grundens första del: Åsidosättande av artiklarna 2 a och b samt 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen

- 71 Sökandebolagen har anfört tre huvudsakliga argument till utveckling av den andra grundens första del. För det första anser bolagen att kommissionens tolkning av artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen saknar stöd i unionsrätten. För det andra saknas det grund för att, som kommissionen har gjort, åberopa regelverket inom Världshandelsorganisationens (WTO) (nedan kallat WTO-rätten) vid tolkningen av artikel 3.1 a i denna förordning. För det tredje är kommissionens tolkning av artikel 1.1 a 1) i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat SCM-avtalet) oförenlig med WTO:s rättspraxis och folkrätten.
- 72 Vad gäller det första argumentet har sökandebolagen anfört följande. Artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen har en klar och precis ordalydelse och den behöver således inte i övrigt tolkas mot bakgrund av Wienkonventionen om traktaträtten av den 23 maj 1969 (nedan kallad Wienkonventionen) och utkastet till artiklar om staters ansvar för folkrättsstridiga handlingar, vilket antogs av Förenta Nationernas folkrättskommission (ILC) år 2001 (nedan kallade ILC-artiklarna). Det framgår av en bokstavstolkning av denna bestämmelse att inte bara de offentliga myndigheter som lämnar det finansiella bidraget, utan även själva det finansiella bidraget, måste gå att hänföra till ursprungslandet eller exportlandet. Denna tolkning stöds av antisubventionsförordningens allmänna sammanhang, bland annat artiklarna 10.7 och 13.1 i förordningen.
- 73 Vad gäller det andra argumentet har sökandebolagen anfört följande. Kommissionen gjorde en felaktig tolkning av artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen mot bakgrund av WTO-rätten. Unionsdomstolen får visserligen enligt rättspraxis pröva lagenligheten av en unionsakt mot bakgrund av WTO:s regler när unionen avser att fullgöra en särskild förpliktelse som den åtagit sig inom ramen för WTO. I det nu aktuella fallet kan dock en tolkning mot bakgrund av WTO-rätten inte åberopas med avseende på de bestämmelser i antisubventionsgrundförordningen som skiljer sig från bestämmelserna i SCM-avtalet. Det är uppenbart att SCM-avtalets lydelse skiljer sig från förordningens lydelse i fråga om definitionen av begreppet subvention.
- 74 Vad gäller det tredje argumentet har sökandebolagen anfört följande. Även om det anses att WTO-rätten ska beaktas vid tolkningen av uttrycket ”offentliga myndigheter” i antisubventionsgrundförordningen, är kommissionens tolkning av artikel 1.1 a 1) i SCM-avtalet felaktig, eftersom den strider mot artikel 31.1 och 31.3 i Wienkonventionen. Det framgår nämligen klart av denna artikel i SCM-avtalet att åtgärder som vidtas av offentliga myndigheter i tredjeland inte kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet. Denna tolkning bekräftas av andra bestämmelser i SCM-avtalet, såsom artiklarna 13.1, 13.2 och 13.4 samt 18.1 a.
- 75 Härtill kommer att artikel 11 i ILC-artiklarna inte är en ”relevant” folkrättslig regel i den mening som avses i artikel 31.3 c i Wienkonventionen vid tolkningen av uttrycket ”offentliga myndigheter” i artikel 1.1 a 1) i SCM-avtalet. WTO:s överprövningsorgan gjorde inte någon annan bedömning i ärendet ”Förenta staterna – Slutgiltiga antidumpningstullar och utjämningsstullar på import av vissa produkter från Kina (WT/DS 379/AB/R). I repliken har sökandebolagen tillagt att om det hade varit SCM-avtalet i stället för antisubventionsgrundförordningen som var tillämplig i den aktuella undersökningen, skulle kommissionen ha kunnat anse att de finansiella bidrag som kinesiska organ beviljat Jushi utgjorde subventioner i den mening som avses i artikel 1.1 i SCM-avtalet, utan att behöva ”tillskriva” egyptiska staten dessa finansiella bidrag på grundval av

artikel 11 i ILC-artiklarna. Artikel 11 i ILC-artiklarna är enligt sökandebolagen under alla omständigheter inte tillämplig i förevarande fall, eftersom den är avsedd att reglera det fallet att en stat har uppgått i en annan stat till följd av förvärv av territorium och den förstnämnda statens beteende kan tillskrivas den sistnämnda staten, eller det fallet att en stat senare antar en rättsstridig enskild handling som har begåtts eller håller på att begås som sin egen handling. Det är nämligen artiklarna 16–18 i ILC-artiklarna som reglerar en stats ansvar för en annan stats handlande, och inte artikel 11 i dessa artiklar.

- 76 Kommissionen, med stöd av intervenienten, har bestritt vad sökandebolagen har anfört i denna del.
- 77 Tribunalen gör följande bedömning. Såsom framgår av punkt 72 ovan anser sökandebolagen att kommissionens tolkning av artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen, bland annat av begreppet ”offentliga myndigheter” i ursprungslandet eller exportlandet, saknar stöd i unionsrätten.
- 78 Vid prövningen av det påståendet ska det erinras om att det följer av rättspraxis att varje bestämmelse i unionsrätten måste sättas i sitt sammanhang och tolkas mot bakgrund av samtliga bestämmelser i unionsrätten samt att tolkningen ska ske utifrån ändamålen med bestämmelserna och hur de ser ut vid den tidpunkt då den aktuella bestämmelsen ska tillämpas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 juli 2016, Association France Nature Environnement, C-379/15, EU:C:2016:603, punkt 49 och där angiven rättspraxis).
- 79 I detta avseende ska det för det första erinras om att det framgår av artikel 3 i antisubventionsgrundförordningen att en subvention ska anses föreligga om de villkor som anges i artikel 3.1 och 3.2 i förordningen är uppfyllda, det vill säga om det finns ett ”finansiellt bidrag” från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet och om en ”förmån” därmed beviljas.
- 80 Enligt artikel 2 b i nämnda förordning avses med ”offentliga myndigheter” varje offentligt organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium.
- 81 Definitionen av begreppet ”offentliga myndigheter” i denna bestämmelse innebär att begreppet ”offentliga myndigheter” endast tolkas på så sätt att det omfattar offentliga organ i ursprungslandet eller exportlandet. Bestämmelsen utesluter emellertid inte att ett ekonomiskt bidrag kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i den berörda produktens ursprungsland eller exportland, på grundval av tillgänglig specifik bevisning.
- 82 Det ska för det andra påpekas att det i skäl 5 i antisubventionsgrundförordningen anges att ”[n]är förekomsten av en subvention fastställs är det nödvändigt att visa att ett finansiellt bidrag har beviljats av en offentlig myndighet eller annat offentligt organ inom ett lands territorium, eller att någon annan form av inkomst- eller prisstöd enligt artikel XVI i Gatt 1994 har förelegat och att ett mottagande företag härigenom har beviljats en förmån”.
- 83 Uttrycket ”inom ett lands territorium”, som används i detta skäl, innebär emellertid inte att det finansiella bidraget måste komma direkt från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet. Användningen av detta uttryck innebär tvärtom – såsom kommissionen har påpekat – att det är möjligt att anse att finansiella bidrag kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i den berörda produktens ursprungsland eller exportland.

- 84 Antisubventionsgrundförordningen utesluter således inte att ett finansiellt bidrag kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet, även om bidraget inte kommer direkt från dem.
- 85 Det nu sagda blir än mer relevant när det specifikt gäller sammanhanget kring SETC-zonen, där sökandebolagen är etablerat.
- 86 Det kan här inledningsvis konstateras att kommissionen, i skäl 690 i den angripna genomförandeförordningen, tog hänsyn till två uttalanden från två egyptiska presidenter angående SETC-zonen. I det första uttalandet, från år 2012, kvalificerades SETC-zonen som ett centralt projekt för det bilaterala samarbetet mellan Egypten och Kina. Det andra uttalandet, från år 2014, gällde OBOR-initiativet och där angav Egyptens president bland annat att detta initiativ utgjorde en viktig möjlighet för återhämtningen av den egyptiska ekonomin och att Egypten var berett att aktivt delta i och ge sitt stöd till initiativet. Egypten ville samarbeta med Kina för att utveckla bland annat projekten avseende Suezkanal-korridoren och SETC-zonen samt uppmuntra kinesiska företag att investera i Egypten.
- 87 I detta avseende anges i skäl 691 i den angripna genomförandeförordningen att OBOR-initiativets egenskaper är kända och att det framgår av det kinesiska statsrådets vägledande yttranden om främjande av samarbete inom internationell produktionskapacitet och tillverkning av utrustning av den 13 maj 2015 att de stödåtgärder som kan bli aktuella för företag som ”etablerar sig utomlands” bland annat omfattar finanspolitiskt och skattemässigt stöd, subventionerade lån, finansiellt stöd via syndikerade lån, exportkrediter och projektfinansiering, investeringar i eget kapital och exportkreditförsäkring.
- 88 Vidare kan det konstateras att kommissionen, i skäl 693 i den angripna genomförandeförordningen, beaktade den omständigheten att SETC-zonen omfattades av 2016 års avtal om samarbete mellan Kina och Egypten. I artikel 1 i detta avtal föreskrivs bland annat att Folkrepubliken Kina ska ges möjlighet att tillämpa vissa av landets lagar inom SETC-zonen. I artikel 4.1 i avtalet föreskrivs att ”[d]en kinesiska regeringen betraktar [SETC-zonen] som Kinas zon för ekonomiskt och samarbete och handelssamarbete i utlandet” och att ”samarbetszonen i samband med uppbyggnaden, företagsetableringen och driften har rätt till lämpligt politiskt stöd och underlättande åtgärder från de kinesiska myndigheterna för utrikes zoner för ekonomiskt samarbete och handelssamarbete”. I artikel 5 i avtalet föreskrivs även att de kinesiska myndigheterna ska stödja samarbetszonen genom att ”uppmuntra lämpliga finansinstitut att tillhandahålla finansieringsmekanismer för ... investeringsprojekt belägna inom samarbetszonen, under förutsättning att lånevillkoren och låneanvändningskraven är uppfyllda”.
- 89 Härtill kommer att det i skäl 660 i den angripna genomförandeförordningen anges att de kinesiska och egyptiska myndigheterna, för att säkerställa genomförandet av 2016 års samarbetsavtal, införde en samrådsmekanism med tre nivåer. Denna bestod bland annat i att inrätta en administrationskommitté (enligt ett samarbetsavtal) och en förvaltningskommitté för SETC-zonen. Man kom även överens om att Egypt TEDA och de berörda egyptiska motparterna skulle rapportera om eventuella problem och svårigheter. Det framgår för övrigt av skäl 652 i förordningen att Egypt TEDA ägs till 80 procent av kinesiska staten och till 20 procent av egyptiska staten och att detta företag bildades för att driva på utvecklingen av SETC-zonen i Egypten.

- 90 Till sist kan det konstateras att det framgår av skälen 726 och 745 i den angripna genomförandeförordningen att det finansiella stöd som beviljades kinesiska bolag etablerade i Egypten var särskilt betydande.
- 91 Av det nyss anförda framgår att kinesiska staten och egyptiska staten, i nära samarbete, inrättade SETC-zonen som en zon som regleras av särskilda rättsliga och ekonomiska villkor, vilket möjliggjorde för kinesiska staten att direkt erbjuda kinesiska företag etablerade i SETC-zonen att ta del av alla de underlättande åtgärder som fanns i OBOR-initiativet.
- 92 Vid sådana förhållanden finner tribunalen att det inte kan godtas att en ekonomisk och rättslig konstruktion av sådan omfattning som SETC-zonen, som utformats i nära samarbete mellan kinesiska staten och egyptiska staten på högsta nivå, undantas från antisubventionsgrundförordningens tillämpningsområde, eftersom förordningens ändamålsenliga verkan eller syfte och målsättningar annars skulle undergrävas.
- 93 För det tredje ska det påpekas att det, i motsats till vad sökandebolagen har påstått, inte är så, att kommissionens tolkning av artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen strider mot artiklarna 10.7 och 13.1 i förordningen. Vad gäller artikel 10.7 kan det nämligen konstateras att antisubventionsgrundförordningen inte utesluter att de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet kan konsulteras om finansiella bidrag som kan tillskrivas dem. Vad beträffar det nu aktuella fallet framgår det för övrigt av handlingarna i målet att kommissionen faktiskt uppmanade de egyptiska myndigheterna att inleda samråd om frågor som till exempel de förmånliga lån som beviljats av kinesiska enheter.
- 94 Vad gäller artikel 13.1 i förordningen kan det konstateras att den bland annat innebär att ursprungslandet eller exportlandet kan undanröja eller begränsa subventionen eller vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar och att denna möjlighet gäller även i fall där det finansiella bidraget kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet. I förevarande fall hade egyptiska staten nämligen möjlighet att avbryta det nära samarbetet med kinesiska staten vad gäller de finansiella bidragen eller att föreslå åtgärder för att begränsa verkningarna av de aktuella subventionerna.
- 95 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen följande. Varken artikel 3.1 a i antisubventionsgrundförordningen eller den allmänna systematiken i denna förordning utesluter att ett finansiellt bidrag som beviljats av de offentliga myndigheterna i ett tredjeland kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet i ett fall som det nu aktuella, med beaktande den specifika bevisning som föreligger (se punkterna 86–91 ovan).
- 96 I motsats till vad sökandebolagen har gjort gällande finner denna bedömning dessutom stöd i bestämmelserna i artikel 1 i SCM-avtalet, mot bakgrund av vilken antisubventionsgrundförordningen ska tolkas. I detta avseende följer av rättspraxis att om EU har avsett att fullgöra en särskild förpliktelse som den har åtagit sig inom ramen för WTO, eller om en EU-rättsakt innehåller en uttrycklig hänvisning till vissa bestämmelser i WTO-avtalen, så ankommer det på EU-domstolen att pröva den berörda rättsaktens lagenlighet mot bakgrund av WTO:s regler (se, analogt, dom av den 14 juli 2021, Interpipe Niko Tube och Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/kommissionen, T-716/19, EU:T:2021:457, punkt 95).
- 97 Det framgår av skäl 3 i antisubventionsgrundförordningen att förordningen bland annat har till syfte att bestämmelserna i SCM-avtalet ”i möjligaste mån” ska ”återspeglas” i unionens lagstiftning.

- 98 Härtill kommer att det följer av rättspraxis att artikel 3 i antisubventionsgrundförordningen, med rubriken ”Definition av en subvention”, och artikel 1 i SCM-avtalet till övervägande del är identiska vad gäller deras lydelse och helt identiska vad gäller deras innehåll (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-300/16, EU:T:2019:235, punkt 99).
- 99 Det framgår inte heller av skälen i antisubventionsgrundförordningen att EU-lagstiftaren har haft för avsikt att avvika från innehållet i artikel 1.1 a 1) i SCM-avtalet. Tvärtom framgår av skäl 3 i förordningen (se punkt 97 ovan) att lagstiftaren har haft för avsikt att fullgöra en särskild förpliktelse som unionen åtagit sig inom ramen för SCM-avtalet, i den mening som avses i den rättspraxis som anges ovan i punkt 96.
- 100 Det nu sagda innebär, i motsats till vad sökandebolagen har hävdad, att bestämmelserna i antisubventionsgrundförordningen i möjligaste mån ska tolkas mot bakgrund av motsvarande bestämmelser i SCM-avtalet (dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-300/16, EU:T:2019:235, punkt 101). Detsamma gäller artikel 3 i förordningen, som syftar till att genomföra innehållet i artikel 1 i SCM-avtalet (dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-300/16, EU:T:2019:235, punkt 102).
- 101 Vad gäller artikel 1.1 a 1) i SCM-avtalet ska inledningsvis följande påpekas. Enligt SCM-avtalet avses med subvention ett finansiellt bidrag från offentliga myndigheter eller offentliga organ inom ”en” WTO-medlems territorium. Denna formulering utesluter således inte möjligheten att ett finansiellt bidrag som beviljas av ett tredjeland kan tillskrivas de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet, eftersom det räcker att ett finansiellt bidrag från offentliga myndigheter eller offentliga organ omfattas av ”en” WTO-medlems territorium.
- 102 Vidare kan det konstateras att artiklarna 13 och 18 i SMC-avtalet, som avser samråd respektive åtaganden, inte föranleder någon annan bedömning. Ordalydelsen i och syftet med dessa bestämmelser utesluter nämligen inte situationer där det finansiella bidraget tillskrivs en WTO-medlem, dels eftersom medlemmar vars produkter kan bli föremål för undersökning kan konsulteras om finansiella bidrag som kan tillskrivas dem, dels eftersom medlemmar vars produkter kan bli föremål för undersökning kan lägga begränsningar på subventioner som de kan tillskrivas.
- 103 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att kommissionen gjorde en korrekt tolkning av antisubventionsgrundförordningen mot bakgrund av SCM-avtalet och att det därmed saknar betydelse huruvida den beaktade artikel 11 i ILC-artiklarna eller inte. Tribunalen finner att det saknas fog för vad sökandebolagen anför i nu aktuellt avseende och att inget av det som anförts till utveckling av den andra grundens första del därmed kan leda till bifall av talan.

[utelämnas]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

- 2) Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.**
- 3) Tech-Fab Europe eV ska bära sina rättegångskostnader.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 mars 2023.

Underskrifter